

РЕШЕНИЕ

№ 7862

гр. София, 07.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Петър Савчев

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10626** по описа за **2024** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от Директор на Областна дирекция по безопасност на храните С. – град, подадена чрез адв. Б., срещу Решение от 09.09.2024 г. по АНД № 6334/2023г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 1-ви състав, с което е отменено наказателно постановление № 61 от 14.04.2021 г., издадено от директора на Областна дирекция по безопасност на храните - С.-град (ОДБХ - С.-град), с което на Детска градина № 73 „М.“, с ЕИК/Булстат:[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 4 000 лева, за нарушение на чл. 4, ал. 1 от Закона за храните (ЗХ). В жалбата се твърди, че въззивното решение е незаконосъобразно, като постановено в нарушение на материалния и процесуален закон. Според касатора СРС неправилно е установил фактите, в резултата на което е стигнал и до неправилни изводи относно правните последици от тези факти. Сочи се, че „бизнес оператор“ е общо понятие, поради което не е необходимо същото изрично да бъде въвеждано при описание на нарушението. Наказаното лице имало качеството „бизнес оператор“, тъй като стопанисва хранителен блок към детска градина, в който се преработва храна, предвид издаденото удостоверение за регистрация № 04742/17.01.2012 г. По съществуващото на спора излага, че консервираните храни, негодни

за консумация, поради изтекъл срок на годност, не са единични бройки, а представляват значително количеството от 8 броя буркани, всеки от тях по 680 гр., представляващи голям процент от всички налични консервирани храни в склада. Отделно от това срокът на годност на 8 бр. от процесните продукти е изтекъл два месеца преди проверката, което доказвало, че липсва ефективен контрол за годността на храните и тази липса на контрол не е инцидентна. По тези съображения се иска отмяна на решението на СРС, а процесното НП да бъде потвърдено. Претендират се направените от страната разноски за адвокатско възнаграждение и за двете инстанции.

В съдебно заседание касаторът Директор на Областна дирекция по безопасност на храните С. – град, чрез адв. Б., поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ.

Ответникът Детска градина № 73 „М.“, БУЛСТАТ[ЕИК], в представен отговор по касационната жалба и чрез процесуалния си представител адв. Н. в съд.з., оспорва жалбата и моли да се остави в сила решението на СРС. Претендира разноски за адвокатско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на подадената касационна жалба.

Настоящият състав на Административен съд – София град, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба, както и след служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК, за валидност, допустимост и съответствие на решението с материалния закон, въз основа на установените факти, приема следното от правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в преклузивния срок от процесуален представител на надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Въззивният съд, въз основа на представените доказателства, е приел за установено от фактическа страна, че на 06.01.2021 г. е извършена проверка в складово помещение за пакетирани и консервирани храни, предназначени за хранителния блок на Детска градина № 73 „М.“, находяща се на адрес: [населено място],[жк], [улица]. При проверката е установено, че в складовото помещение се съхраняват 8 броя стъклени буркани по 0.680 гр. всеки „Паприкаш канарче“, произведени от ЕТ „Пластика - 85“ - П., с изтекъл срок на годност - до месец 10.2020 г. Констатациите от проверката са отразени в Констативен протокол №0001445/06.01.2021 г.

На 07.01.2021 г. за описаното нарушение е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 0000210/07.01.2021 г. за извършено от Детска градина № 73 „М.“ нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗХ и е издадено Разпореждане за насочване № 00008012/06.01.2021 г.

Въз основа на така съставения акт е било издадено и атакуваното наказателно постановление, с което при идентичност на описанието на нарушението и правната му квалификация, на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 4000 лева за нарушение на чл. 4, ал. 1, вр. чл. 128, ал. 2, вр. ал. 1, т. 1 от ЗХ.

Предвид приетата за установена по делото фактическа обстановка, Софийски районен съд е направил извод, че при съставянето на акта за констатиране на нарушението и при издаване НП са допуснати съществени процесуални нарушения, които накърняват правото на защита на жалбоподателя и налагат отмяна на НП. Посочил е, че описанието на нарушението не е направено в съответствие с

изискванията на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т.5 от ЗАНН, тъй като нито в АУАН, нито в НП са наведени факти или обстоятелства, с които да се аргументира извода, че наказаното лице се явява „бизнес оператор“.

Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно.

Административнооказващият орган е приел, че е налице нарушение на разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от ЗХ, с оглед на което наложил санкция на основание чл. 128, ал. 2 от ЗХ. Съгласно посочената разпоредба, на бизнес оператор, който извърши нарушение по ал. 1, се налага глоба или имуществена санкция.

Тълкуването на санкционната норма води до следните изводи: 1. налице е специфичен субект, който подлежи на наказване - "бизнес оператор"; 2. наказанието се налага за нарушение по чл. 128, ал. 1 от ЗХ. В текста на АУАН и НП не са изложени никакви факти и обстоятелства, които да обосноват наличието на специфично качество у ответника по касация, а именно: "бизнес оператор". Определение за това понятие е дадено в чл. 9 от ЗХ, а именно: бизнес операторите произвеждат, преработват и/или дистрибутират храна. Съгласно § 1, т. 5 и т. 6 от ДР на ЗХ "Дейност по производство, преработка и/или дистрибуция" е отделна операция, извършвана върху храните, която попада в обхвата на един от етапите на производство, преработка и/или дистрибуция, но може да бъде извършвана самостоятелно по време или място, а "Дистрибуция на храни" е всеки етап на разпространението на храни, като съхранение, транспортиране, търговия, внос и износ на храни. Следователно за пълно описание на нарушението е било необходимо да се посочат факти и обстоятелства, които да навеждат, че ответникът по касация е бизнес оператор. Очевидно в ЗХ се прави разграничение между бизнес оператор и други лица, извършващи търговска дейност, тъй като в чл. 128, ал. 2 от ЗХ е предвидена специална санкция за бизнес операторите, която се различава от санкцията за останалите лица, извършващи дейност по ЗХ, които отговарят по чл. 128, ал. 1 от ЗХ. Съгласно чл. 128, ал. 1, т. 1 от ЗХ на наказание подлежи лице –физическо или юридическо, което наруши разпоредбата на чл. 4, ал. 1. Анализът на тези норми налага извод, че наказание се налага както на бизнес операторите, така и на други лица, извършващи дейност в нарушение на чл. 128, ал. 1, т. 1 от ЗХ. Обстоятелството, че в обекта към момента на проверката се е предлагала и приготвяла храна не представлява описание на специфичното качество, което наказващият орган е вменил на ответника по касация- бизнес оператор. Предлагането и приготвянето на храна безспорно попада в понятието "извършване на дейност" по смисъла на чл. 128, ал. 1, т. 3 от ЗХ, но за наличие на качеството "бизнес оператор" е било необходимо да се посочат допълнителни, отличителни, факти и обстоятелства, които попадат в обхвата на чл. 9 от ЗХ вр. § 1, т. 5 и т. 6 от ДР на ЗХ. След като такива факти и обстоятелства не са посочени в текста на АУАН и НП (респ. не са констатирани по време на проверката), то в хода на административното производство е допуснато непълно описание на нарушението, което води до съществено нарушаване правото на защита на наказаното лицеи възможността да разбере какво нарушение му се вменява.

Реквизитите на АУАН и НП не могат да бъдат извличано по тълкувателен път, нито по пътя на формалната или правна логика, в предлагания от касатора аспект. Това би имало за последица твърде сериозна неопределеност в регламентацията на обществените отношения от категорията на процесните и в твърде сериозна степен би застрашило правото на защита на привлеченото към отговорност лице. В този смисъл са без значение индициите, че лицето, на което е наложено административното

наказание, вероятно е разбрало за какво нарушение е ангажирана отговорността му и кое е точното място на извършване на нарушението. Правоприлагането, не може да почива на предположения, а на конкретни факти, обстоятелства и данни.

Извън компетентността на съда е да допълва или да предполага волята на административно-наказващия орган. Волята следва да бъде предварително и конкретно изразена в АУАН и НП, с оглед проверката за законосъобразност на наложеното административно наказание. Посоченото не може да се отстрани от съда в рамките на развилото се касационно разглеждане на делото, доколкото на нито едно място в НП или АУАН не се съдържат релевантни факти, които да описват на каква база е прието, че в случая се касае за "бизнес оператор", а не за отговорно юридическо лице по смисъла на, ал. 1 от санкционния текст. Необходимо е не просто да се даде квалификация на нарушението, а и да се изложат съображения защо наказващият орган приема, че е осъществен всеки един обективен и субективен признак от състава на вменената на нарушителя административнонаказателна разпоредба. Липсата на някои от задължителните елементи в тази насока е абсолютно основание за цялостна отмяна на санкционния акт, тъй като не позволява формирането на еднозначни изводи досежно волята на наказващия орган по фактите и по приложимия закон.

При приетата за установена от въззивния съд фактическа обстановка, настоящият касационен състав намира, и че в нарушение на чл.42, ал.1, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН от фактическото описание на вмененото нарушение по чл.4, ал.1 ЗХ, в АУАН и в НП не става ясно поради кои нейни физични, химични, радиологични и микробиологични качества и състав, се твърди, че процесната храна не е годна за консумация от хора или тя представлява опасност за човешкото здраве. Само по себе си обстоятелството, че от 2 месеца съхраняваната храна е била с изтекъл посочен срок на годност, по съществуто си представлява евентуално нарушение по ал.2, а не по ал.1 на чл.4 ЗХ, каквото не е предявено на Детската градина. Също така в АУАН и в НП не са посочени данни - конкретното отбелязване върху етикета на продуктите, въз основа на което е прието, че продуктите са негодни за употреба поради изтекъл срок на годност, като в тази връзка в Разпореждането за насочване е посочено, че върху етикетите е отбелязан срок „Най-добър до 10.2020г.“, което означава датата, до която храната се очаква да запази оптималните си качества - вкус, цвят, мирис, консистенция, но след преминаването те не стават опасни за употреба.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебно Решение от 09.09.2024 г. по АНД № 6334/2023г. на СРС е правилно и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 АПК, вр.чл.63д, ал.1, предл.2-ро ЗАНН, своевременно заявеното искане на ответника за присъждане на адвокатско възнаграждение се явява основателно и следва да бъде уважено, като при съобразяване с предмета на делото и проведеното едно съдебно заседание с участието на представител на ответника се присъдят 600 лева.

По изложените съображения, Административен съд София-град, XI касационен състав, на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 09.09.2024 г., постановено по АНД № 6334 по

описа за 2023 г. на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА Българска агенция за безопасност на храните да заплати на Детска градина № 73 „М.“, БУЛСТАТ[ЕИК], съдебни разноси в размер на 600 (шестстотин) лева.

Решението, съгласно чл. 223 от АПК, е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.